

At grine med nogen – eller ad nogen

HUMOR GIVER LIVET kulør og sætter gang i vores følelser. Der bliver frigivet endorfiner, der farer rundt i kroppen, når vi griner, og listen over mentale og fysiske fordele er alenlang. Det vil være latterligt ikke at tage humor seriøst og grine noget mere ;-)

Men jeg ved ikke, om du også har spottet tendensen. Jeg lægger oftere og oftere mærke til, at humoren udvikler sig i en retning, hvor den bliver ekstrem, og at den (mis)bruges politisk. Jeg oplever, at min parader er nede, jeg bliver "sårbarhed", når jeg griner. Min hjerne reagerer automatisk, og først bagefter kommer refleksionen, der stiller mig til regnskab for om det etiske i min reaktion. Griner jeg med nogen - eller ad nogen?

GRÆNSEN FOR OM noget er plat eller sjovt er subjek-

tiv, og der er ofte en hårfin grænse. Jeg er faldet over nogle rette unikke komikere, men spotter samtidig usjove tendenser. I min naive verdensopfattelse så jeg gerne, at humoren kunne være med til at gøre verden til et bedre sted, men jeg vakler nu.

De fleste på planeten kan se, at Trump er ufrivillig morsom og åndeligt underfrankeret, når han løbende sætter nye præsidentielle verdensrekorder for, hvor lavt man kan synke i tale og adfærd. Det har motiveret Randy Rainbow til at komme på banen. Youtube ham! Randy er en eminent sanger og bruger musicalgenren som våben mod Trump og alt hvad han repræsenterer. Det er intelligent ord-spanking fra fineste skuffe, når der skydes med skarpt. Hudfletning og verbal afklædning for åbent skærm. Hu-

mor som kampsport. En boksekamp med slag under bæltstedet. Udtalelser fra Trump som fx "Jeg er et stabilt geni" bliver vendt og drejet, så absurditeten står bøjet i neon. Showet rammer plet, men langt fra skiven, hvis man vil ses af dem, der har sympati for Trump-ismen, hvorved afstanden skærpes. Men grin (og/eller gråd) med Randy og vurder selv.

PÅ ABSURDITETENS OVERDREV lever også komiker Sacha Baron Cohen. Sidste år lancerede han "Who is America?". Den serie skal opleves! Den sætter en hel ny standard for, hvor langt man kan gå med humor for at ændre verden. Det gør både ondt og godt, når det groteske når nye højder. Via forklædninger og manipulation får han adgang til at interviewe højtstående politikere og kendisser. Gennem eminent forførelse ved brug af anerkendelse og nysgerrighed får han sine ofre til at smide maskerne og bekende kulør for åben skærm. Forslag om at bevæbne børnehaver bliver seriøst diskuteret med en politiker. Og tidligere vicepræsident Dick Cheney underskriver en støtteerklæring til waterboarding-tortur. Alle (TV-tortur)midler tages i brug for at vise, hvor dybt nogle magtmennesker går for at få TV-eksponering.

Nogle mennesker prioriterer ikke at gå bare lidt i dybden med nyheds-

formidlingen. Det betyder, at de får deres indtryk af politikernes evner og verdens tilstand serveret via hurtige spidende punchlines i talkshows eller chokerende overskrifter fra et net-medie. Så bliver det meste sort/hvidt, os/dem - og den nedre grænse for, hvad man kan sige for at fremtvinge et grin eller sælge reklameplads, sættes lavere og lavere i takt med, at politiker- og journalistleden stiger.

KOMIKER JONATHAN BANG balancerer på en knivsæg, når han præsenterer "Tæt på sandheden" på DR. Der bliver uddelt Danske Bank til alle og enhver. Det meste er originalt og begavet, men det er også tæt på at være nedgørende, og så sidder jeg der lidt skamfuld og gnækker og surfer med på tidens trend.

Casper Christensen blev for frisk i replikken, da han som vært for Grammy-uddeling sammenlignede

” I min naive verdensopfattelse så jeg gerne, at humoren kunne være med til at gøre verden til et bedre sted, men jeg vakler nu

Hanne Boels tandsæt med en hests. Ondskabsfuldt og perfidt. Men det er svært ikke at grine ad situationen i nuet. Jeg bliver gjort til med-sammensvoren, men efter-tanken resulterer i en dårlig smag i munden.

Modsat kan det også blive tandløst. Lokalt har vi netop haft et strejf af revy. Den havde sine momenter, men der må tekstforfatterne gerne gå i skrivvehi og finde lidt mere kant, hvis den skal få os til at tænke længere end til slutningen af et stille indre "ha ha". Hedengangne Hamlet Revyens tekstforfatter Børge Jørgensen formåede med stil og spids pen at vende verden på hovedet på en pudsigg måde. Han var en gentleman med kant. Det var forbilledligt.

Lad os få mere af den slags, der får os til at grine i fællesskab - af os selv - i stedet for alene foran skærmen - ad de andre.

Som jeg ser det

"Som jeg ser det" bliver skrevet på skift af vores faste klummeskribenter

Anette Lauritsen
Camilla Lysgaard
Ulrich Koch Borrits
Casper Skovgaard
Jens Frimann Hansen
Dorthe Carlsen
Michael Randropp
Kamilla Sevel
Konstantyner
Rolf Lund
Allan Jørgensen
Kirsten Kværnø
Mette Skamris
Carsten Bo Jensen
Claus Nissen
Jesper Lyngsøe
Christensen
Lars Michael Nielsen
Henrik Lieberkind
Janus Kyhl
Louise Manstrup
Mikael Fock
Franz Veisig
Thomas Horn
Lars Michael Nielsen
Berit Elmark
Josephine Vedel
Niels Berg
Victor Kuhlman

Franz Veisig arbejder med HR og marketing. Født og opvokset i Helsingør. I sin fritid er han aktiv i Helsingør Floorball Team og entusiastisk fotograf.

”Som jeg ser det” bliver skrevet på skift af vores faste klummeskribenter. Du kan læse tidligere udgaver på www.helsingordagblad.dk